

[Arbejds- og Socialministeren.]

toffeloptagning stemmer med den sædvanemæssige — og dette er jo et afgørende Punkt i Sagen —, vil jeg gerne indledningsvis bemærke, at jeg har forstaaet, at det hidtil har været ret almindeligt overalt i Landet at benytte den Afregningsform, at hver sjette eller syvende Række overlades til den Arbejder, som optager Kartofferne, men at man nu i ret stor Udstrækning er gaaet over til i Stedet for Aflønning med Naturalier at lønne kontant, hvilket normalt giver en noget mindre Arbejdsfortjeneste.

Spørgsmaalet er nu, om den for Arbejdsmandsforbundets Medlemmer gældende Priskurant faktisk følges der paa Egnen, og jeg er efter de for mig foreliggende Oplysninger nærmest tilbøjelig til at tro, at dette Spørgsmaal stort set maa besvares bekræftende. Der er blevet fremført en Række Eksempler taget i Flæng paa Grenaaegnen, hvor der af Gaardejere og Bestyrere ydes 2 Kr. 50 Øre eller mere pr. 100 Favn, og det oplyses i øvrigt, at endnu stadig det meste af Kartoffeloptagningen bliver betalt med hver sjette eller syvende Række. Den paa Stensmark tilbudte Betaling af 1 Kr. 75 Øre pr. 100 løbende Favne svarer næppe til mere end højst Værdien af hver tiende Række.

Fra Kontorbestyreren ved Amts-Arbejdsanvisningskontoret i Randers har jeg faaet oplyst, at Kontoret ganske vist ikke har meget at gøre med Anvisning af Arbejds-kraft til Kartoffeloptagning, men at man paa Kontoret paa Forespørgsel fra Arbejdsgivere om Lønnen for saadant Arbejde plejer at henvise til Priskuranten. Det er Kontoret bekendt, at der til Tider akkorderes om Priser, der ligger lidt under Priskuranten, men 1 Kr. 75 Øre pr. 100 løbende Favne er efter Kontorets Mening i hvert Fald en meget lav Løn.

Sammenfattende kan det altsaa siges, at Tekstilarbejderne, som næppe fra først af har været bekendt med de faktiske Arbejdspriser, selv har fundet det rettest at holde op med Arbejdet, efter at de var blevet klar over, at den tilbudte Betaling i Virkeligheden nærmest var en Slags Underbetaling.

I øvrigt vil jeg gerne nævne, at det efter de Oplysninger, jeg har fremskaffet,

ser ud til, at den mellem Ejeren af Stensmark og Tekstilarbejderne oprindelig aftalte Pris 1 Kr. 75 Øre var at betragte som en foreløbig Pris, indtil det blev konstateret, hvilken Fortjeneste der derved kunde opnaas, og at der, inden den endelige Pris fastsattes, skulde forhandles med Ejeren derom.

Efter disse Oplysninger forekommer det mig paa Forhaand, at meget tyder paa, at der ikke er noget at bebrejde Arbejdsmandsforbundet. Forholdet er jo nemlig det, at Arbejdere her i Landet over for det offentlige og over for deres Forsikring ikke er forpligtede til at tage Arbejde, medmindre dette betales med den paa Egnen sædvanlige Løn, og det kan vel ikke være Meningen, at Tekstilarbejdere, hvis Fag hører til de haardest ramte, skal kunne gaa ud og tage Arbejdsmandsarbejde for en lavere Løn end den, deres arbejdsløse Kammerater blandt Arbejds mændene har Ret til at kræve, og det er altsaa netop ogsaa det, Tekstilarbejderne selv har ment at de ikke kunde gøre.

Men i øvrigt — og det er egentlig i denne Forbindelse det allervigtigste — er det slet ikke en Sag, Ministeriet som saadant kan tage sig af. Vil man gøre gældende, at der er sket et Brud paa Arbejdsfreden, maa Sagen nemlig forfølges efter de Regler, som gælder for saadanne Tilfælde, eventuelt indbringes for Den faste Voldgiftsret, jævnfør § 9 i Lov om Arbejdsforhold. Og vil man gøre gældende, at der med Urette udbetales Understøttelse fra Arbejdsleds-forsikringen eller det offentlige til Arbejdere, som har forladt det paagældende Arbejde, hører Sagen under henholdsvis Arbejdsdirektoratet eller det sociale Udvalg, i anden Instans henholdsvis under Arbejdsnævnet og Amtet.

Jeg har altsaa ikke foretaget mig noget i Sagen ud over at foranledige indhentet de anførte Oplysninger, navnlig fordi jeg ikke har været klar over, hvad det ærede Medlem ønskede opnaaet med sin Forespørgsel. Men hvis det blot drejer sig om en nærmere Undersøgelse, skal jeg gerne iværksætte en saadan. Dette kunde den ærede Forespørger dog have opnaaet straks ved at skrive til mig, en Vej, som han udmærket godt kender og blandt andet for nylig har betraadt.